

**Ohlášky** – neděle 14. 1. 2024

Dnes prožíváme **2. neděle v mezidobí**.

- Středa 17. 1. – **Památka sv. Antonína, opata**
- Čtvrtek 18. 1. – **Památka Panny Marie, Matky jednoty křesťanů**
- Příští neděle 21. 1. 2024 bude **3. neděle v mezidobí**.

\*\*\*

- 3.11.23 do 28.1.24 10–17h je v Severočeské galerii výtvarného umění Michalská 29/7, Litoměřice výstavu Jana Knapa s názvem „Betlém je vážná věc“ Senioři a děti do 18 let mají vstup zdarma.
- 21.1.24 Neděle Božího slova – Česká biskupská konference vyhlásila na ten den sbírku na podporu biblického apoštolátu.
- Příští neděle bude Radio Proglas vysílat přenos mše svaté z kostela Všech svatých v Litoměřicích.
- 28.1.24 se v bazilice sv. Zdisalvy v Jablonném v Podještědí koná den setkání s bohatým programem.

## Bohoslužby během týdne

**Lovosice**, farní kostel sv. Václava

<b>Ne</b>	<b>9:00</b>
	<b>14:00 *</b>
Út	16:30
bohoslužba slova	
St	16:30
Čt	8:00
Pá	16:30

**\* Ne 14:00 - řeckokatolická bohoslužba**  
(1. neděle v měsíci + o velkých svátcích)

**Čtvrtek 7:30 - 8:00 adorace s výstavem**  
**Nejsvětější svátosti**

\*\*\*

**Sulejovice**, filiální kostel Nejsvětější Trojice  
**3. neděle** v měsíci v **8:00**

\*\*\*

**Farní kavárna** vždy v neděli po mši sv.  
**Setkání nad Bibli** v pondělí od 18 h na faře  
**Náboženství pro školní děti:**  
středa od 13:10 (děti před 1. sv. přijímáním)  
a čtvrtek od 14:10 (starší děti)

\*\*\*

**Římskokatolická farnost sv. Václava**  
**v Lovosicích**  
**Zahradní 32/2**  
**41002 Lovosice**

IČO: 46772537  
farnost.lovosice@seznam.cz  
www.farnostlovosice.cz  
www.facebook.com/farnostlovosice

P. Mgr. Ladislav Nádvořník SDB  
farář  
+ 420 603 845 460

# Václav

č. 7 (2024)  
14. 1. 2024

**2. neděle v mezidobí**



**Týdeník Římskokatolické farnosti sv. Václava**  
**v Lovosicích**

## 14. Poslední soud (Potkal jsem Krista za mřížemi)

*Až přijde Syn člověka ve své slávě a všichni andělé s ním, posadí se na trůnu své slávy; a budou před něho shromážděny všechny národy. I oddělí jedny od druhých, jako pastýř odděluje ovce od kozlů, ovce postaví po pravici a kozly po levici.*

*Tehdy řekne král těm po pravici: „Pojďte, požehnání mého Otce, ujměte se království, které je vám připraveno od založení světa. Neboť jsem hladověl, a dali jste mi jíst, žíznul jsem, a dali jste mi pít, byl jsem na cestách, a ujali jste se mě, byl jsem nahý, a oblékli jste mě, byl jsem nemocen, a navštívili jste mě, byl jsem ve vězení, a přišli jste za mnou.“*

*Tu mu ti spravedliví odpovědí: „Pane, kdy jsme tě viděli hladového, a nasýtli jsme tě, nebo žíznivého, a dali jsme ti pít? Kdy jsme tě viděli jako pocestného, a ujali jsme se tě, nebo nahého, a oblékli jsme tě? Kdy jsme tě viděli nemocného nebo ve vězení, a přišli jsme za tebou?“*

*Král odpoví a řekne jim: „Amen, pravím vám, cokoli jste učinili jednomu z těchto nepatrných bratří, mně jste učinili.“*

*Potom řekne těm na levici: „Jděte ode mne, prokletí, do věčného ohně, připraveného ďáblu a jeho andělům! Hladověl jsem, a nedali jste mi jíst, žíznul jsem, a nedali jste mi pít, byl jsem na cestách, a neujali jste se mě, byl jsem nahý, a neoblékli jste mě, byl jsem nemocen a ve vězení, a nenavštívili jste mě.“*

*Tehdy odpovědí i oni: „Pane, kdy jsme tě viděli hladového, žíznivého, po cestného, nahého, nemocného nebo ve vězení, a neposloužili jsme ti?“*

*On jim odpoví: „Amen, pravím vám, cokoli jste neučinili jednomu z těchto nepatrných, ani mně jste neučinili.“*

*A půjdou do věčných muk, ale spravedliví do věčného života. (Matouš 25,31–46)*

Když jsem byl mladý, tenhle text mě šokoval. Bylo mi asi třináct let, ale velmi silně mě oslovil. Víc, než padesát pět let poté ho vnímám stále stejně ostře a nese pro mě stejnou pravdu. Je velmi prostý. Jde o identifikaci dvojí lásky Kristovy: k Bohu a k mému bratru nebo sestře, k mým bližním. Jedná se především o cizince, lidi rozvedené, ty, kteří trpí, protože nemají práci. Jedná se také o vězně, nemocné, lidi na pokraji společnosti, přistěhovalce, lidi bez dokladů... Toto evangelium podle mě popisuje samo srdce křesťanství. Je tak prosté, že ho můžeme okamžitě aplikovat. Odkazuje nás k neustálé službě Bohu a druhým. Mé zaměstnání „pouličního vychovatele“ mi umožňuje praktikovat tyto

verše každý den. Jsem v kontaktu s našimi bratry a sestrami ve vězení. Pokaždé, když jdu do vězení na návštěvu, vzpomenu si na tu část o posledním soudu. Mám pocit, že jdu žít toto evangelium skutečně doslovně. Když vstoupím do nápravného zařízení, pocítím obavy ze setkání s vězni. Když vycházím ven, jsem doslova nabitý v duchu evangelia. Potkal jsem se za mřížemi s Kristem. Tím jsem si jist. Vy, co máte souseda, přítele nebo syna ve vězení – chodíte za nimi na návštěvu? Znáš matky a sestry, které své syny a bratry ve vězení navštěvovat nechťejí. I když se s nimi nemůžeme pokaždé setkat, můžeme jim něco poslat. Když je člověk ve vězení bez peněz, je nepředstavitelně bezmocný. Má k přežití jen minimum. Nemá cigarety ani televizi. Dalším lidským gestem je psát vězňům dopisy. Pár známek a prázdných korespondenčních lístků jim umožní otevřít se druhému člověku aspoň v korespondenci. Někteří z nich nemají ani tuhle možnost.

### Právě jsem podal ruku Kristovi

Tuhle jsem strávil odpoledne ve vězení. Jednalo se o zařízení, kde byli pachatelé těch nejhorších zločinů. Zaráží mě, když vidím ty tváře, plné úzkosti, obličej s tvrdým výrazem, oči, které mě upřeně sledují. Bývám hrozně napjatý v očekávání rozhovoru, který se chystám vést. Chodím tam, abych mluvil se zadrženými, většinou ve skupině. Většinou začneme vést dialog. Často po mně chtějí, abych mluvil o své práci, o tom, co prožívám. Když spolu mluvíme, vidím tu radost v jejich tvářích. Uvědomuji si, že jim v tu chvíli dávám bratrskou lásku a soucit. Vnímají pozornost, kterou jim věnuji, aniž bych posuzoval jejich činy. Většinou cítím nejistotu, když mám podat ruku těmto lidem, kteří mají za sebou hroznou minulost. Není to snadné. Jeden verš mi hodně pomáhá: „Byl jsem ve vězení a navštívili jste mě.“ Je to Kristova ruka, kterou ve věznicích svírám. Víím, že je-li člověk zbaven svobody, narůstá a posiluje se v něm nenávist. Věznění dodává pocity viny, místo aby vedlo k obnově. Dostává lidi na kolena, místo aby jim pomohlo vstát. Je zoufalé, že v našich věznicích se setkáme ze sedmdesáti procent s recidivisty. Takhle je vězení užitečné! Obdivuji vězeňské kaplany a návštěvníky vězení. Tito muži a ženy s holýma rukama přicházejí strávit chvíli se svými bratry a sestrami ve vězení, a to nezištně. Pomáhají jim, aby se smířili se sebou samými. Je to ušlechtilý a velmi náročný úkol. S tvářemi vězňů vidím i obličej dozorců. Jejich nelehká práce přímo v centru násilí je často přemáhá. Je tam málo prostoru k navazování skutečných lidských kontaktů. Dozorců je příliš málo, aby dokázali pomoci tolika lidem, zlomeným

životem, kteří spáchali často nenapravitelné věci. Vězni potřebují, aby jim někdo naslouchal. Vězeňští dozorcí často nemají čas navazovat skutečné lidské kontakty a dost jim to vadí. Byl bych rád, kdyby se jejich povolání víc oceňovalo. Přál bych si, aby muži a ženy chodili svědčit o Kristově přítomnosti přímo do jádra tohoto světa nenávisti a násilí – do vězení. Společnost násilníků ničí schopnost uvažovat a brání člověku, aby se napravil. Přítomnost někoho přátelského, vřelého a nezištného je důležitá, je dokonce životně důležitá. ...  
*(z knihy Guye Gilberta Evangelium podle svatého lotra – 1. kapitola Prosté evangelium)*

## Texty k rozjímání – 2. týden v mezidobí

**Neděle 14. 1. – Jan 1,35-42:** Jan označuje Ježíše jako Beránka. Beránek bylo tradiční obětní zvíře (viz např. Num 7). Ale prorokové Izaiáš i Jeremiáš označují beránkem vysvoboditele Izraele („jako beránek vedený na porážku“). Beránek je symbol nevinnosti, pokoje, bezbrannosti. Jan Křtitel tak jednoznačně poukazuje na Ježíše jako na někoho, kdo vysvobodí Izraele za cenu vlastního obětování. A učedníci to okamžitě pochopili. Až komicky působí jejich první rozhovor s Ježíšem. Jako by vlastně nevěděli, co mu říci. Co bychom říkali my Pánu, který se za nás obětuje? Teď tu stojí před námi a nám chybí slova. Není z toho patrná nesmírná osobní blízkost Boha k člověku? Je doslova na dotek!

**Pondělí 15. 1. – Mk 2,18-22:** Nedivme se, že křesťanství trhá naše staré, nevhodné nádoby, ony měchy, do kterých jej uzavíráme. Platí stále: je živé a bouřlivé!

**Úterý 16. 1. – Mk 2,23-28:** Neškodí i dnes si uvědomit, že Ježíš je pánem nad projevy naší zbožnosti, tam, kde se jedná o pouhou zvykovost, nebo snad jen dobrý pocit z vlastního výkonu.

**Středa 17. 1. – Mk 3,1-6:** Nepodobám se občas těm, kdo na Ježíše dávali pozor? Nesleduji církev jen zpovzdálí, abych mohl kritizovat?

**Čtvrtek 18. 1. – Mk 3,7-12:** V oné lodičce mohou vidět církve. Je i mým úkolem jí pomáhat a vytvářet vztahy, aby Syn Boží mohl také dnes uzdravovat vztahy a vše, co je neduživé.

**Pátek 19. 1. – Mk 3,13-19:** Jak rozličné typy k sobě Pán zavolal! Podobně různé povahy zve i dnes. Výzva ke snášenlivosti v církvi! Nezapomeňme, že on je stále uprostřed.

**Sobota 20. 1. – Mk 3,20-21:** Lidí zapálených pro Boží království, kteří jsou ochotni zřít se svých potřeb, bychom si měli víc vážit. Nebo je alespoň nekritizovat!